

Reportage

Reuring brengen in cultureel Assen

Kunstpodium Campis

‘Een stad met meer dan 70.000 inwoners, daar moet een plek zijn voor hedendaagse kunst’, vond Harry Cock. De in Assen woonachtige fotograaf zet zich al meer dan tien jaar in om een kunstpodium te creëren in de Drentse hoofdstad. Met Campis lijkt dat idee dan eindelijk te zijn geland.

Het begon allemaal in 2012, toen Cock en drie collega-kunstenaars onder de naam KunstSalon in een leegstaand monumentaal pand tentoonstellingen organiseerden. Tot de verkoop van het pand werd daar twee jaar lang een mix van regionale kunstenaars en nationale kunst gepresenteerd, die tot dan toe niet of nauwelijks in het Noorden te zien was. Later, in 2017, dook de KunstSalon weer op, toen het CBK Assen werd opgeheven en daardoor een expositieruimte vrijkwam in cultureel centrum De Nieuwe Kolk. Samen met het Drents Museum verzorgde de KunstSalon drie jaar lang het tentoonstellingsprogramma van deze locatie.

Illand Pietersma

Inmiddels zijn de overgebleven initiatiefnemers van de KunstSalon opgegaan in een nieuwe groep, Campis, die zich minstens zo sterk maakt voor een plek voor hedendaagse kunst in Assen. Bestuurder Dick Schuur: ‘We hebben B en W gevraagd om de zogenoemde BKV-gelden (geld voor Beeldende Kunst en Vormgeving dat het Rijk aan gemeenten geeft, red.) ook echt te bestemmen voor cultuur. Vaak verdwijnt dat geld ergens anders in de gemeentebegroting. Zo ook in Assen. Maar het college stond er uiteindelijk achter.’ Campis kreeg 150.000 euro per jaar toegekend voor de subsidieperiode van vier jaar.

Vaste prikkel

Begin 2022 opende de nieuwe expositieruimte de deuren in een voormalig confectiebedrijf in de Kerkstraat, pal in het centrum. De grote L-vormige zaal heeft een moderne en strakke uitstraling. Inmiddels is er een tiental tentoonstellingen geweest van onder meer Levi van Veluw, Feiko Beckers en de fotografen Siebe Swart en Laura Hospes. ‘We willen kunstenaars naar het Noorden halen, waar je anders voor naar de Randstad moet’, zegt Harry Cock. Schuur vult aan: ‘We hebben goede contacten met galerieën in het Westen. Die werken graag mee om kunstenaars hier op een niet-commerciële basis te laten exposeren. Op die manier kunnen we kunst van hoogwaardige kwaliteit tonen.’

Campis vult een leemte in Assen. Bezoekers van het nabijgelegen Drents Museum zijn blij dat er in de stad nu een groter aanbod is. Maar het kunstpodium wil meer zijn dan een waardevolle aanvulling: het wil reuring brengen. ‘Dat begint al met de opening of kunstenaarsgesprekken

Links:
Zelfportretten van
Rosemin Hendriks
(voor en achter)
en werk van
Kim Habers
(midden) in
Kunstpodium
Campis, Assen.
Rechts:
Werk van
Rosemin Hendriks
in Kunstpodium
Campis, Assen.
Fotografie:
Harry Cock

op zondagmiddag', vertelt Harry Cock. 'Dat je weet: op die zondag is er om 12.00 uur wat te doen. Dat moet een vaste prikkel worden.'

Campis zoekt ook de buitenruimte. Zo bewerkte Annegret Kellner vorig jaar bomen in het centrum om, in het verlengde van haar kunst, de veerkracht van de natuur te laten zien. In de zomer organiseerde Campis een indrukwekkende installatie van Guus Slauerhoff in een oude brandslangentoren van de brandweer. 'Op die manier probeer je een zo groot en breed mogelijk publiek te bereiken', legt curator Joost Slijpen uit. Hij wijst ook op het belang van connecties, niet alleen met andere organisaties in Assen, maar ook met andere kunst disciplines. Zo was er al een bijeenkomst met spoken word en heeft Slijpen ideeën voor een tentoonstelling met bijvoorbeeld soundscapes. 'Je wilt ook jongere bezoekers aanspreken. En dan de opening op vrijdagavond om tien uur.'

Hij benadrukt tevens het belang van een plek als Campis in de keten van galerieën en musea: 'Een kunstpodium kan een springplank zijn voor kunstenaars.' Campis stimuleert dat zelf ook, door jaarlijks een prijs uit te reiken aan 'mid career'-kunstenaars. 'Voor jonge talenten zijn er al meerdere prijzen. Maar een wat oudere kunstenaar kan ook wel een steuntje in de rug gebruiken.' Het geld voor de prijs wordt opgebracht middels een verkooptentoonstelling van ongeveer twintig kunstenaars, aan het einde van het jaar. Zo snijdt het mes aan twee kanten.

Aanjager

De naam Campis is afgeleid van een middeleeuws vrouwenklooster in Assen, Maria in campis (Maria in de velden). 'Het was een plek voor reflectie en ook voor schoonheidservaring', vertelt Slijpen. 'Dat is wat wij met dit kunstpodium ook zoeken.' Dat gebeurt dus niet alleen introspectief, maar vooral door naar buiten te treden. 'Campis moet een aanjager zijn voor culturele evenementen', vervolgt Dick Schuur. 'We zijn bijvoorbeeld al in overleg met andere instellingen voor een Culturele Nacht in Assen, volgend jaar. Door te investeren in kunst, heb je iets te bieden aan je inwoners en aan de bezoekers van de stad.' •

Tot 18 augustus is in Campis de tentoonstelling *Spinsels* met kinetische kunst te zien. Meer informatie op www.campis.nl

Illand Pietersma is kunstpublicist; onder meer cultuurmedewerker bij *Dagblad van het Noorden* en hoofdredacteur van de *KunstKrant*